

Stínem dnů
kráčí fádni tvář
na tílku mříž
potištěný fáč

Na zádech terč
kam střílet se dá
pod ním verš
zda smysl to má

Já zůstal stát přiznávám
strach o něj mám
křičím stůj a vražím do lidí
co vůbec nevidí
svou tvář - zlé tušení
že na něj někdo vystřelí

Jdu za ním dál přísahám
strach o něj mám
křičím stůj a větrám svědomí
snad můj křik
prolomí - mlčení
to zlé lidské mlčení